

Předmět věci

Žaloba na neplatnost — Rozhodnutí Rady 2011/853/EU ze dne 29. listopadu 2011 o podpisu Evropské úmluvy o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem jménem Evropské unie (Úř. věst. L 336, s. 1.) — Volba právního základu — Nahrazení navrhovaného právního základu v oblasti společné obchodní politiky jiným základem souvisejícím s vytvořením a fungováním vnitřního trhu — Cíl podpory služeb tvořených podmíněným přístupem mezi Uníí a ostatními evropskými zeměmi — Porušení výlučné externí pravomoci Unie.

Výrok

- 1) Rozhodnutí 2011/853/EU Rady ze dne 29. listopadu 2011 o podpisu Evropské úmluvy o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem se zrušuje.
- 2) Účinky rozhodnutí 2011/853 zůstávají zachovány do doby, než vstoupí v platnost nové rozhodnutí přijaté na správných právních základech v přiměřené lhůtě nepřesahující šest měsíců.
- 3) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 4) Francouzská republika, Nizozemské království, Polská republika, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 151, 26.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. října 2013 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-151/12) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2000/60/ES — Rámec Společenství pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky — Provedení čl. 4 odst. 8, čl. 7 odst. 2, čl. 10 odst. 1 a 2, jakož i přílohy V oddílů 1.3 a 1.4 směrnice 2000/60 — Povodí uvnitř samosprávných společenství a mezi samosprávnými společenstvími — Článek 149 odst. 3 in fine španělské Ústavy — Doplňující ustanovení“)

(2013/C 367/14)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Valero Jordana, E. Manhaeve a B. Simon, zmocněnci)

Žalovaná: Španělské království (zástupce: A. Rubio González, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 4 odst. 8, čl. 7 odst. 2, čl. 10 odst. 1 a 2 a oddílů 1.3 a 1.4 přílohy V směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275) — Environmentální cíle — Vody používané pro odběr pitné vody — Povrchové vody — Povodí uvnitř Společenství

Výrok

- 1) Španělské království tím, že nepřijalo všechna opatření nezbytná k provedení čl. 4 odst. 8, čl. 7 odst. 2, čl. 10 odst. 1 a 2, jakož i přílohy V oddílů 1.3 a pododdílu 1.4.1 bodů i) až iii) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, na kterou odkazuje čl. 8 odst. 2 této směrnice, pokud jde o povodí uvnitř samosprávných společenství, která se nacházejí mimo Katalánsko, jakož i čl. 7 odst. 2 a čl. 10 odst. 1 a 2 směrnice 2000/60, pokud jde o povodí uvnitř samosprávných společenství nacházející se v Katalánsku, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.
- 2) Ve zbyvajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Španělské království ponese náhradu nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 174, 16.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht München — Německo) — Sandler AG v. Hauptzollamt Regensburg

(Věc C-175/12) (¹)

(„Celní unie a společný celní sazebník — Preferenční zacházení ve vztahu k dovozu zboží pocházejícího z afrických, karibských a tichomořských států (AKT) — Články 16 a 32 protokolu č. 1 přílohy V dohody z Cotonou — Dovoz syntetických vláken z Nigérie do Evropské unie — Nesrovnalosti v průvodním osvědčení EUR.1 vystaveném příslušnými orgány státu vývozu — Otisk razítka neodpovídající vzoru oznámenému Komisi — Dodatečně vystavená a náhradní osvědčení — Celní kodex Společenství — Články 220 a 236 — Možnost uplatnit a posteriori preferenční celní sazbu, která k okamžiku žádosti o vrácení již nebyla v platnosti — Podmínky“)

(2013/C 367/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sandler AG

Žalovaný: Hauptzollamt Regensburg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht München — Výklad čl. 236 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), čl. 889 odst. 1 třetího pododstavce nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3), ve znění nařízení Komise (ES) č. 214/2007 ze dne 28. února 2007 (Úř. věst. L 62, s. 6), jakož i článků 16 a 32 prvního protokolu přílohy V dohody o partnerství mezi africkými, karibskými a tichomořskými státy na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000 (Úř. věst. L 317, s. 3; Zvl. vyd. 11/35, s. 3) — Dovoz syntetických vláken z Nigérie do Evropské unie — Možnost uplatnit *a posteriori* preferenční celní sazbu, která k okamžiku žádosti o vrácení již nebyla v platnosti — Situace, kdy bylo zboží dovezeno k datu, kdy byla zmíněná preferenční sazba dosud v platnosti, ale její uplatnění bylo odmítnuto z důvodu razítka, jež nebylo v souladu se vzorem oznámeným Komisi, v průvodním osvědčení EUR.1

Výrok

- 1) Článek 889 odst. 1 první pododstavec druhou odrážku nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 214/2007 ze dne 28. února 2007, je nutno vykládat v tom smyslu, že nebrání žádosti o vrácení cla, jestliže byl preferenční sazební režim požadován a přiznán při propuštění zboží do volného oběhu, a jestliže orgány státu dovozu přikročily k výběru rozdílu mezi preferenčním sazebním režimem a sazebním režimem, který se uplatní na zboží pocházející z třetích zemí, teprve později, v rámci dodatečného ověření provedeného po uplynutí platnosti preferenčního sazebního režimu a obnovení běžné celní sazby.
- 2) Článek 16 odst. 1 písm. b) a článek 32 protokolu č. 1 Dohody o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsané v Cotonou dne 23. června 2000 a schválené jménem Společenství rozhodnutím Rady 2003/159/ES ze dne 19. prosince 2002, musí být vykládány v tom smyslu, že pokud se při dodatečném ověření zjistí, že na osvědčení EUR.1 bylo otištěno razítko neodpovídající vzoru oznámenému orgány státu vývozu, mohou celní orgány státu dovozu toto osvědčení odmítnout a vrátit dovozci, aby si mohl nechat dodatečně vystavit osvědčení podle čl. 16 odst. 1 písm. b) protokolu č. 1, namísto toho, aby zahájily postup stanovený článkem 32 tohoto protokolu.

- 3) Článek 16 odst. 4 a 5 a článek 32 protokolu č. 1 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby orgány státu dovozu odmítly přijmout, jakožto dodatečně vystavené osvědčení EUR.1 ve smyslu čl. 16 odst. 1 tohoto protokolu, osvědčení EUR.1, které, třebaže splňuje všechny ostatní podmínky tohoto protokolu, neobsahuje v kolonce „Poznámky“ poznámku uvedenou v odstavci 4 tohoto ustanovení, ale údaj, který musí být v konečném důsledku vykládán tak, že toto osvědčení EUR.1 bylo vydáno podle čl. 16 odst. 1 tohoto protokolu. V případě pochybnosti o pravosti tohoto dokumentu nebo původu výrobků v něm uvedených jsou tyto orgány povinny zahájit ověřovací postup stanovený v článku 32 zmíněného protokolu.

(¹) Úř. věst. C 194, 30.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Lucembursko) — Caisse nationale des prestations familiales v. Salim Lachheb, Nadia Lachheb

(Věc C-177/12) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Rodinná dávka — Bonus na dítě — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví poskytování dávky jako zvýhodnění na dítě přiznávané z úřední povinnosti — Vyloučení souběhu rodinných dávek“)

(2013/C 367/16)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Caisse nationale des prestations familiales

Žalovaní: Salim Lachheb, Nadia Lachheb

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Výklad čl. 1 bodu u) písm. i), článku 3, čl. 4 odst. 1 písm. h) a článku 76 nařízení Rady